

SVÄTÝ JOZEF

STRÁŽCA POKLADOV

Milé deti!

Tohtoročná adventná príprava nás zoznamuje so sv. Jozefom. Budeme rozprávať o sv. Jozefovi, ktorému Boh, ako sa o tom zmienil pápež Ján Pavol II., zveril stráž nad svojimi najcennejšími pokladmi.

V roku 2020 sme si pripomenuli 150-te výročie vyhlásenia sv. Jozefa za patróna Cirkvi (8.12.1870). Stalo sa tak počas pontifikátu pápeža Pia IX. Pápež František minulý rok vyhlásil Mímoreadny jubilejný rok sv. Jozefa. Slávenie tohto roka bolo uvedené apoštolským listom pápeža Františka pod názvom Patris corde (S otcovským srdcom).

Počas adventných stretnutí budete spoznávať príbeh o sv. Jozefovi – správcovi Božích tajomstiev, pestúnovi a vychovávateľovi Pána Ježiša, o otcovi, ktorý sa bojí o svoju rodinu a v neposlednom rade o obrancovi Cirkvi.

Už takmer 800 rokov sa v Poľsku slávia počas adventu rorátne sväté omše! Bolo to v období sv. Kingy a kniežaťa Boleslava Hanblivého. O tristo rokov neskôr chodil na roráty aj kráľ Žigmund Starý, Žigmund Augustus, Kráľovná Bona, Anna Jegiellonka a ešte neskôr Marienka Sobieská, manželka kráľa Jána III. Sobieského. V Žigmundovskej kaplnke na Waweli v Krakove dokonca vznikla skupina spevákov, ktorých volali rorátisti. Spievali počas rorátnych svätých omší špeciálne piesne. Pred začiatkom rorátnej svätej omše podišiel k oltáru kráľ, postavil na strede oltára sviecu a po ňom, tiež so sviecami, prichádzali postupne: primas, senátor, zeman, rytier, mešťan a chlap. Kňaz odoberal sviece a kládol otázku: „Si pripravený na Boží súd?“ Každý odpovedal: „Som pripravený na Boží súd.“

To malo všetkým pripomenúť, že okrem tohto adventu pred Narodením Pána, ktorý sa práve začal, má každý svoj vlastný životný “advent”, ktorý sa skončí v hodinu smrti. Vtedy, keď sa stretne s Pánom Ježišom. Advent, ktorý sme včera začali a ktorým sa pripravujeme na sviatok Narodenia Pána, nám pripomína prvý “advent”.

Na Slovensku nie je taká bohatá história rorátov. Na roráty chodili počas adventu celé rodiny, a to spravidla každý deň. Ľudia vstávali za tmy, poobliekali sa do teplých šiat, lebo vonku už bola zima. Vzali si lampáše a často krát brodiac sa snehom a znášajúci štipľavý mráz, smerovali do kostola. Obraz otcov, ktorí robili cestičku v snehu nasledovaných deťmi a matkami, ktoré často niesli najmenšie deti na rukách, patrí k spomienkam mnohých ľudí aj na Slovensku. Niesli si so sebou lampáše so sviečkami, pretože vnútro kostola mohlo osvetľovať len toto svetlo. Okná chrámu už bývali rozsvietené a hoci bolo iba šesť hodín ráno, boli vnútra kostolov plné ľudí všetkých vekových kategórií. Nechýbali ani deti, ktoré by možno rady sladko spali, ale dospeli ich brávali so sebou. Pri rorátnej sv. omši pribúdanie svetla, ktoré pri svitaní prenikalo do kostola, symbolizovalo približovanie druhého príchodu Krista.

V tohoročnom adventnom období pre pandémiu nemôžeme prichádzať do kostola, aby sme sa pripravili na príchod Ježiša medzi nás. Ešte pred adventom sme však dostali 16 obrázkov a plagát, na ktorý ich postupne budeme lepíť, keď splníte úlohy z obrázka. Zároveň budeme odpovedať na otázky z obrázka a pošlete ich na adresu baziliky: bazilikavt@gmail.com., čím budete zaradení do vyhodnotenia adventnej aktivity. Adventnú aktivitu potom podľa danej situácie vyhodnotíme počas vianočných sviatkov. Formu a čas vyhodnotenia oznámime na stránke baziliky.